

21. Шляхецкий Н.С. Биолог. фактор как профессиональная вредность / Медицина труда и промышленная экология. — 2002. — № 8. — С. 20-24.

22. Dziadzio L.K., Bush R.K. Assessment and control of fungal allergen // Current allergy and asthma reports. — 2001. — Vol. 1. — P. 455-460.

23. Fung F., Hughson W.G. Health effects of indoor fungal bioaerosol exposure // Appl. Occup. Environ. Hyg. — 2003. — Vol. 18, № 7. — P. 535-544.

24. Gorny R.L., Reponen T., Willeke K. Fungal fragments as indoor air biocontaminants // Appl. Environment. Microbiol. — 2002. — Vol. 68, № 7. — P. 3522-3531.

25. Charmaan J.A., Terr A.I., Jacobs R.L. Toxic mold: phantom risk as science // Ann. Allergy Asthma Immunol. — 2003. — Vol. 91, № 3. — P. 217-219.

26. Dutkiewicz J. Bacteria and fungi in organic dust as a potential health hazard // Ann. Agric. Environ. Med. — 1997. — № 4. — P. 11-16.

27. Dutkiewicz J. Bacteria and their products as occupational allergens // Pneum. Alergol. Pol. — 1992. — Vol. 60, № 2. — P. 14-21.

28. Dutkiewicz J. Bacteria in farming environment // Eur. J. Respir. Dis. — 1987. — № 71. — P. 71-88.

29. Dutkiewicz J., Jablonski L. Biologiczne szkodliwosci zawodowe // PZWL, Warszawa, 1989. (In Polish).

30. Hodgson M.J., Morey P., Leung W.Y. et al. Building-associated pulmonary disease from exposure to *Stachybotrys chartarum* and *Aspergillus versicolor* // J. Occup. Environ. Med. — 1998. — Vol. 40. — P. 241-249.

31. Kuchuk A.A. Proteolytic Activity of Industrial Enzymes as the Main Reason for the Development of Inflammatory and Allergic Work-Related Lung Diseases // American Journal of Industrial Medicine. — 1994. — Vol. 25, № 1. — P. 53-55.

32. Kuchuk A.A., Basanets A.V., Louhelainen K. Bronchopulmonary pathology in workers exposed to organic fodder dust / Ann. Agric. Environ. Med. — 2000. — № 7. — P. 17-23.

33. Kuhn D.M., Ghannoum M.A. Indoor mold, toxigenic fungi, and *Stachybotrys chartarum*: infectious disease perspective // Clinical Microbiology Reviews. — 2003. — Vol. 16. — P. 144-1142.

34. Lacey J. Airborne agents of Occupational lung disease and their detection // Annuals of Agricul. & Envir. Med. — 1995. — Vol. 2, № 1. — P. 31-35.

35. Lacey J., Crook B. Fungal and actinomycete spores as pollutants of the workplace and occupational allergens // Ann. Occup. Hyg. — 1998. — № 32. — P. 515-533.

36. Lacey J., Dutkiewicz J. Bioaerosols and occupational lung disease // J. Aerosol Science. — 1994. — Vol. 25, № 8. — P. 1371-1404.

37. Sorenson W.G. Mycotoxins as potential occupational hazards // Develop. In Ind. Microb. — 1990. — Vol. 31. — P. 205-211.

НАШІ ЮВІЛЯРИ

НА СТОРОЖІ ЗДОРОВ'Я ЛЮДЕЙ

До ювілею доктора медичних наук Галини Іванівни КОРЧАК

13 листопада 2008 року своєї ювілей відзначила доктор медичних наук, головний науковий співробітник ДУ "Інститут гігієни та медичної екології ім. О.М. Марзєєва АМНУ" Галина Іванівна Корчак, яка належить до провідних науковців у галузі санітарної мікробіології.

1961 року Г.І. Корчак закінчила санітарно-гігієнічний факультет Львівського державного медичного інституту. Трудова діяльність ювілярки почалася з роботи у практичній медицині на посаді лікаря-бактеріолога Мостиської районної лікарні Львівської області, де виявився її потяг до знань та організаторський талант. У 1964 році непереворна жага нових знань привела Галину Іванівну до Інституту епідеміології, мікробіології та гігієни у Львові, де на посаді молодшого наукового співробітника почалася її наукова діяльність, яка за рік продовжилася в Інституті загальної та комунальної гігієни ім. О.М. Марзєєва (нині ДУ "Інститут гігієни та медичної екології ім. О.М. Марзєєва АМНУ"), де вона працює й донині.

Наукова діяльність в інституті почалася з опанування другої спеціальності — фахівця з вірусології у лабораторії санітарної бактеріології та вірусології. У 1972 році

Г.І. Корчак захистила кандидатську дисертацію, присвятивши її вивченню поширення та стійкості вірусів до дії фізико-хімічних факторів. Виконані дослідження стали піонерськими для тогочасної вірусології і посприяли формуванню та розвитку нового наукового напрямку в Україні — санітарної вірусології.

З 1974 року Г.І. Корчак працювала старшим науковим співробітником, а з 1993 до 2007 року — завідуючою лабораторії санітарної мікробіології інституту. Діяльність Галини Іванівни з самого початку відрізнялася розмаїттям наукових досліджень, спрямованих на вивчення санітарно-бактеріології та вірусологічної характеристики стічних вод, поверхневих водоймищ і ґрунту, розробку та оцінку багатьох методів очистки, знезараження та утилізацію цих об'єктів, вивчення ролі бактеріофагів та бделловібріонів у процесах самоочищення, застосування методу культури клітин у токсикологічних дослідженнях тощо.

З 1971 року Г.І. Корчак бере активну участь у розробці низки профілактичних заходів з охорони морських акваторій від антропогенного забруднення. Ці дослідження були продовжені у напрямку вивчення мікробіо-

логічної складової процесів очищення морських акваторій, розробки методичних підходів до визначення антропогенних мікроорганізмів у морській воді, системи тестів та критеріїв безпеки зон рекреації з епідеміологічних позицій. Результати проведених досліджень використовуються й донині спеціалістами Міністерства екології при розробці Закону з охорони Чорного та Азовського морів, декількох державних та міжнародних програм у цьому напрямку тощо.

Протягом десяти років (з 1972 року) Г.І. Корчак очолювала мікробіологічну складову досліджень щодо водозабезпечення космічних кораблів шляхом регенерації вологовмісних продуктів, які утворюються у герметично замкнутому просторі. У подальшому вивчення мікробіоценозів замкнутого простору було продовжено на моделі фасованої питної води. Вперше було дано оцінку якості фасованої води, яку виробляли в Україні, визначено умови стабілізації мікробіологічних процесів при такому водозабезпеченні населення України.

Активну участь Г.І. Корчак брала у вивченні змін мікробіоценозів зони відчуження та регіонів жорсткого контролю, що виникли після аварії на ЧАЕС, які досліджувала свого часу лабораторія, очолювана професором Л.В. Григор'євою.

Під керівництвом Г.І. Корчак отримало подальший розвиток обґрунтування санітарно-показового значення кишкових бактеріофагів у водних об'єктах як показника ефективності очистки води від вірусів на етапах водопідготовки, що має наукове і велике практичне значення. Досвідченого лікаря-мікробіолога Г.І. Корчак неодноразово запрошували для участі у виконанні міжнародних програм з захисту річок басейну Дніпра, Західного Бугу та інших.

За період завідування лабораторією Г.І. Корчак цей науковий підрозділ інституту досяг міжнародного рівня у методичному відношенні та оснащенні. Лабораторія має приміщення класів чистоти В, С та D, що значно розширило можливості при виконанні наукових та експертних дослі-

джень, зокрема лікарських, дезінфекційних та антисептичних засобів, харчових продуктів, виробів парфумерно-косметичної промисловості. Лабораторія стала одним з провідних осередків вивчення специфічної активності дезінфекційних та антисептичних засобів. Тут освоєно передові методи дослідження цих об'єктів, розроблено перший вітчизняний документ, в якому викладено відповідні гармонізовані до стандартів ЄС методи визначення антимікробної дії хімічних сполук та композицій. Лабораторія пройшла різні рівні акредитації, її вважають найкращою профільною лабораторією в Україні. Науковці колективу співпрацюють з зарубіжними спеціалістами та колегами кількох інститутів країни.

Творчі здобутки Галини Іванівни Корчак знайшли відображення у понад 250 наукових працях, 5 монографіях, багатьох стандартах, санітарних правилах та методичних вказівках. Вона є автором 8 патентів та авторських свідоцтв, має срібну та бронзові медалі виставок народного господарства, нагороджена почесними знаками, грамотами Ради Міністрів, АМНУ, МОЗУ. Протягом багатьох років була членом спеціалізованих вечних рад з захисту докторських та кандидатських дисертацій. Тривалий період читала лекції в Інституті вдосконалення лікарів, Інституті підвищення кваліфікації робітників комунального господарства тощо.

Г.І. Корчак відома в Україні та за її межами як спеціаліст і науковець високого рівня, яка й нині багато робить для розвитку традиційних та нових напрямків санітарної бактеріології та вірусології. Її діяльність завжди супроводжує доброзичливість у ставленні до людей, принциповість у науці, вимогливість до себе, співробітників та учнів.

Зичимо Галині Іванівні міцного здоров'я, активного творчого життя, нових звершень та благополуччя.

**Колектив ДУ "Інститут гігієни та медичної екології ім. О.М. Марзеєва АМН України",
редколегія журналу "Довкілля та здоров'я".**

**У МІНІСТЕРСТВІ
ОХОРОНИ
ЗДОРОВ'Я
УКРАЇНИ**

Протягом 1-го кварталу 2009 року за поданням Комітету з питань гігієнічного регламентування МОЗ України

В.О. ГОЛОВНОГО ДЕРЖАВНОГО САНИТАРНОГО ЛІКАРЯ УКРАЇНИ

Затверджено:

Постановою №1 від 12.01.2009 р. гігієнічні нормативи у повітрі робочої зони:

Гранично допустимі концентрації (ГДК)

— амонію сульфату — 10,0 мг/м³, а, III-й клас небезпечності;

— β-діетиламіноетилового ефіру п-амінобензойної кислоти гідрохлориду (новокаїну) — 0,5 мг/м³, а, II-й клас небезпечності, алерген. Орієнтовні безпечні рівні впливу (ОБРВ)

— 2,3,5,6-тетрафлуоробензил — (1R, 3S) — 3 — (2,2-дихлорвініл) — 2,2-диметилциклопропан карбоксилату (трансфлутрину) — 0,4 мг/м³, п +а;

— 2-етилгексилнітрату + — 5,0 мг/м³, п;

— гідрохлориду β-диметиламіноетилового ефіру бензгідролу (димедролу)⁺ — 0,2 мг/м³, а.

Постановою № 4 від 02.03.2009 р. Гігієнічні нормативи і регламенти пестицидів 55 найменувань.

Постановою № 5 від 02.03.2009 р. Гранично допустимі концентрації (ГДК) у повітрі робочої зони — продуцента *streptomyces avermitilis* — 5·10⁴ КУО/м³, а, IV-й клас небезпечності (лімітуючий показник — дисбактеріотична дія); — препарату Аверком — 0,032 мг/м³ (контроль за аверсектином), а, II-й клас небезпечності (лімітуючий показник — дисбактеріотична дія);

Постановою № 7 від 13.03.2009 р. Гігієнічні нормативи і регламенти пестицидів 22 найменувань.

Погоджено:

Постановою № 3 від 20.01.2009 р. Методичні вказівки з визначення пестицидів 23-х найменувань у повітрі робочої зони, в об'єктах довілля, у харчових продуктах та продовольчій сировині.

Постановою № 6 від 02.03.2009 р. Методичні вказівки з визначення продуцента біопрепарату Аверкому у повітрі робочої зони.